

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้ วัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัญหาในการดำเนินการบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรี โดยนำผลมาวิเคราะห์ในการพัฒนาระบบการจัดการความรู้ในงานบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรี จำนวน 3 หลักสูตร คือ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ (นานาชาติ) หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาแอนิเมชัน และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสมัยใหม่และเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการบริหารจัดการความรู้ด้วยวิธีการ วิศวกรรมความรู้ (Knowledge Engineering) จำนวน 4 ขั้นตอน คือ

1. การจับความรู้ (Knowledge Capture)
2. การวิเคราะห์ความรู้ (Knowledge Analysis)
3. การสังเคราะห์ความรู้ (Knowledge Synthesis)
4. การใช้ความรู้ (Knowledge Utilization)

โดยทำการสรุปผลการวิจัยออกเป็น 4 ส่วนคือ

5.1 สรุปผลการศึกษา

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ 2 ประการได้ผลการวิจัย ดังนี้ วิเคราะห์ปัญหาในการดำเนินการบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาเหตุของปัญหาในการดำเนินการบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่เป็นสาเหตุทำให้การดำเนินงานเกิดความล่าช้าและพบข้อผิดพลาดบ่อยครั้งได้ 6 ด้าน คือ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ ระบบสนับสนุน วิธีการ คน เครื่องมือ และปัจจัยภายนอก โดยผู้วิจัยได้จำแนกสาเหตุเป็น 2 ประเภท ได้ดังนี้

1. ปัญหาที่เกิดจากระบบ

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานบริหารหลักสูตรโดยตรง ซึ่งผลจากการสัมภาษณ์ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรผู้ที่มีความรับผิดชอบ มีหน้าที่หลัก อาทิ การดูแลแผนการศึกษา การดูแลการเรียน การจัดการเรียนให้กับอาจารย์ในหลักสูตร ในการดำเนินงานของหลักสูตร ในการดำเนินงานของประธานหลักสูตรโดยรวมแล้วองค์ความรู้ที่ใช้ในการบริหารงานจะอยู่ในตัวของประธานเอง ไม่ได้มีระบบช่วยในการตัดสินใจ ไม่ได้มีคู่มือสำหรับการปฏิบัติงาน ดังนั้นในการแก้ไขปัญหาการทำงานโดยมากก็จะใช้แนวปฏิบัติที่เคยปฏิบัติต่อกันมาส่งผลให้การดำเนินงานจึงล่าช้าและต้องแก้ไขบ่อยครั้ง ส่วนระบบที่มีก็ไม่สามารถใช้งานได้ เช่นด้านงานเอกสาร

การทำบันทึกข้อความ การทำรายงานการประชุมเป็นเรื่องที่ไม่มีใครอยากทำ ซึ่งบางงานหลักสูตรก็ต้องการผู้ช่วยเพื่อให้งานเสร็จทันเวลา เช่นการเคลียร์เงินยืม โครงการต่างๆ ดังนั้นหากมีระบบก็ควรจะต้องเป็นระบบที่ตอบสนองความต้องการของหลักสูตร สนับสนุนการทำงานให้เกิดสัมฤทธิ์ผล

2. ปัญหาที่เกิดจากผู้ปฏิบัติงาน

ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นปัญหาสำคัญในการดำเนินงานบริหารหลักสูตรอีกนัยหนึ่งเกิดผู้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเอง ซึ่งผู้ที่ได้รับหน้าที่ให้บริหารหลักสูตรเป็นอาจารย์ใหม่ ขาดการอบรม ขาดประสบการณ์และความชำนาญในการบริหารงาน โดยเฉพาะการบริหารบุคลากร ในหลักสูตรให้รับผิดชอบหน้าที่และปฏิบัติตามกระบวนการทำงานของคณะกรรมการฯ และยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงาน คือบุคลากรในหลักสูตรมีคุณวุฒิที่แตกต่างกัน อายุใกล้เคียงกันหรือมีอายุการทำงานมากกว่า เมื่อถูกมอบหมายงานก็มักจะเพิกเฉยไม่ให้ความร่วมมือหรือดำเนินการให้ล่าช้า ซึ่งทำให้คณะกรรมการฯ ส่งงานช้ากว่าเวลาที่กำหนดไว้

ผลการตรวจสอบเพื่อระบุงค์ความรู้ที่จำเป็นในงานบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรี พบว่างานบริหารหลักสูตรมีกระบวนการในการทำงานอยู่ 4 ขั้นตอน คือวางแผนการศึกษาควบคุมจัดการคุณภาพการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล สรุป รายงานสัมฤทธิ์ผล

องค์ความรู้ที่จำเป็นในการบริหารหลักสูตร จำนวน 32 องค์ความรู้ คือ ความรู้ในงานวางแผนการจัดการศึกษา ความรู้ในรายละเอียดของ มคอ. 2 ความรู้ในงานรับเข้าศึกษา ความรู้ในงานจัดทำตารางสอน ความรู้ในงานอาจารย์ที่ปรึกษา ความรู้ในงานจัดอาจารย์ผู้สอน ความรู้ในงานจัดตั้งอาจารย์พิเศษ ความรู้ในงานขอเปิดกระบวนวิชา ความรู้ในงานลงทะเบียนเรียน ความรู้ในงานถอนกระบวนวิชา ความรู้ในงานโอนย้ายคณะ ความรู้ในงานขอแทนกระบวนวิชา ความรู้ในงานขอเทียบกระบวนวิชา ความรู้ในงานขอใช้หลักสูตร ความรู้ในงานจัดทำ มคอ. 3 มคอ. 4 ความรู้ในงานกรอกแบบฟอร์ม มคอ. 3 มคอ. 4 ความรู้ในงานจัดการสอน ความรู้ในงานส่งเสริมการจัดกิจกรรม การพัฒนาการเรียนรู้อื่นๆ ความรู้ในงานออกข้อสอบ ความรู้ในงานวิเคราะห์ข้อสอบความรู้ในงานปฏิบัติหน้าที่คุมสอบ ความรู้ในงานขอเลื่อนสอบ ความรู้ในงานวัดและประเมินผลการศึกษา ความรู้ในงานแก้ไขลำดับชั้นและอักษรต่างๆ ความรู้ในการประเมินการสอนแบบออนไลน์ ความต้องการขององค์กรภายนอกผู้ใช้บัณฑิต ความรู้ในตรวจสอบการสำเร็จการศึกษาความรู้ในการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของรายวิชา (มคอ. 5, มคอ. 6) ความรู้ในการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตร (มคอ. 7) ความรู้ในการเลือกใช้กฎระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ความรู้ในการบริหารงบประมาณสำหรับการเรียนการสอน และ ความรู้ในงานประกันคุณภาพ/พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน

ผู้วิจัยพัฒนาระบบการจัดการความรู้โดยใช้ทฤษฎีองค์ความรู้สารสนเทศ (Information Based organization) และวิธีการวิศวกรรมความรู้ (Knowledge Engineering) โดยเครื่องมือ CommonKADs ซึ่งเริ่มด้วยการตรวจสอบความรู้ (Knowledge Audit) ถัดมาจะเป็นการจับความรู้ (Knowledge Capture) และวิเคราะห์ความรู้ (Knowledge Analysis) แล้วนำไปสังเคราะห์ความรู้ (Knowledge Synthesis) แล้วนำความรู้ไปใช้ (Knowledge Utilization)

จากแบบสอบถามความพึงพอใจต้นแบบระบบการจัดการความรู้งานบริหารหลักสูตร จากประธานและเลขานุการคณะกรรมการบริหารหลักสูตรทั้ง 3 หลักสูตร สรุปได้ว่าประธานและเลขานุการมีความพึงพอใจระบบการจัดการความรู้ที่มีแผนที่ความรู้ (Knowledge Map) มีกระดานสนทนาต่อเนื่อง (Web Board) มีการเชื่อมโยงสารสนเทศต่างๆ (Link) มีพื้นที่สำหรับขึ้นประกาศข้อความต่างๆ มีปฏิทินการเตือนการทำงาน มีระบบสืบค้น (Search) คิดเป็น 78.57% ไม่พึงพอใจระบบการจัดการความรู้ที่ขาดระบบการเก็บรายชื่อและที่อยู่ของผู้เชี่ยวชาญ ขาดตัวอย่างกรณีศึกษา และขาดสารานุกรมงานบริหารหลักสูตร (Wiki) คิดเป็น 8.57% ไม่แสดงความคิดเห็น คิดเป็น 12.85% มีความเป็นไปได้ที่ระบบจะใช้งานได้จริงหากมีข้อมูลครบถ้วน ความรู้อาจเกิดขึ้นจากที่ทุกคนเข้ามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในกระดานสนทนาต่อเนื่อง ส่วนงานประกันคุณภาพการศึกษาสามารถใช้ข้อมูล ในการจัดทำรายงานการประเมินตนเองในระดับคณะ และสามารถเชื่อมโยงข้อมูลดังกล่าว เพื่อใช้ในการรายงานผลบนระบบ CMU-MIS ในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งจะเกี่ยวข้องในองค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต และองค์ประกอบที่ 7 การบริหารจัดการในด้านการจัดการความรู้ ภายในองค์กร รวมถึงนำข้อมูลไปรายงานผลในคำรับรองการปฏิบัติงานที่วิทยาลัยฯ ได้ลงนามไว้กับมหาวิทยาลัย และเสนอแนะให้ปรับปรุงหน้าเว็บไซต์ให้หน้าใช้ จัดองค์ประกอบให้สวยงาม และเพิ่มข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

ผู้วิจัยได้สรุปตามกระบวนการบริหารจัดการความรู้ด้วยวิธีการ วิศวกรรมความรู้ (Knowledge Engineering) จำนวน 4 ขั้นตอน โดยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การตรวจสอบความรู้ (Knowledge Audit)

ผู้วิจัยตรวจสอบความรู้ในการดำเนินงานบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรี จากข้อมูลที่เป็นความรู้ชัดแจ้ง (Explicit) ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรต้องมีความรู้ เช่น เอกสาร คู่มือทางด้านการจัดการศึกษา และเอกสารจากการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ข้อมูลการจัดการศึกษาในงานของสำนักวิชาฯ หน้าของสำนักวิชาฯ หน้าของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

หน้าที่ของอาจารย์ และอาจารย์ที่ปรึกษาโดยสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ พันธกิจ และนโยบายของวิทยาลัยศิลปะ สื่อและเทคโนโลยี สอดคล้องกับ ฐิติญาประมวลทรัพย์ (2548) ที่ทำการศึกษารื่อง “การจัดทำแผนแม่บทสารสนเทศเชิงกลยุทธ์ ด้านการจัดการเรียนการสอน ของสำนักวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง พ.ศ. 2549-2551” ซึ่งเห็นว่าวางแผนโครงการ เพื่อวางแผนกลยุทธ์ระบบสารสนเทศที่เหมาะสมกับการไปใช้ในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน ได้จากวิสัยทัศน์ของสำนักวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศที่ได้กำหนดไว้คือ “ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพในระดับชาติ และในระดับสากล” และพันธกิจด้านการจัดการเรียนการสอน ได้แก่จัดการเรียนการสอนการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ โดยกลยุทธ์ด้านการเรียนการสอน โดยพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ พัฒนาศักยภาพอาจารย์อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ พัฒนาและส่งเสริมความร่วมมือด้านวิชาการ พัฒนาระบบประกันคุณภาพ

ผู้วิจัยตรวจสอบความรู้ ด้วยวิธีการวิศวกรรมความรู้ (Knowledge Engineering) เป็นการเลือกหัวข้อความรู้ด้วยเครื่องมือ CommonKADS ตามรูปแบบของ ฌปศิชญ์ จักรพิทักษ์ (2552) และตามคู่มือการจัดการเรียนการสอน คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา ของสำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งเป็นความรู้ที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรต้องมี เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามเกณฑ์การประกันคุณภาพของ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

2. การวิเคราะห์ความรู้ (Knowledge Analysis)

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความรู้จากการดำเนินการสัมภาษณ์หัวหน้าสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ หัวหน้าสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์ เพื่อจับความรู้ในการบริหารงานภายใต้โครงสร้างสำนักวิชาฯ การบริหารงานของหลักสูตร ปัญหาที่พบและแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ผ่านมา และสัมภาษณ์ประธานหลักสูตรระดับปริญญาตรีทั้ง 3 หลักสูตร เพื่อให้ได้ปัญหาในการดำเนินงานของหลักสูตรที่ผ่านมา แนวทางการแก้ไขปัญหาและงานวิกฤติที่พบ และกรณีศึกษาของแต่ละหลักสูตร เป็นความรู้ฝังลึก (Tacit) ที่ผู้วิจัยได้ถอดบทสัมภาษณ์และวิเคราะห์หาความรู้ในระดับงาน (Task Knowledge) ความรู้ระดับการคิด (Inference Knowledge) ได้งานที่เป็น Critical Task ของงานบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรี คืองานควบคุมและจัดการคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ได้ความรู้ในระดับคิด Inference Level งานควบคุมและจัดการคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ได้ความรู้ในระดับปัญหา (Domain Level) ของการจัดทำ มคอ.3 และการจัดทำ มคอ.4

3. การสังเคราะห์แบบจำลองความรู้ (Knowledge Modeling)

ผู้วิจัยสังเคราะห์แบบจำลองความรู้ด้วยกระบวนการของ CommonKADS ได้แบบจำลองความรู้ (Knowledge Modeling) ต้องคำนึงถึงการใช้งานและสนับสนุนการแก้ไขปัญหาการทำงานของกลุ่มผู้ปฏิบัติ (Community of Practice) ซึ่งผู้วิจัยสังเคราะห์เป็นความรู้ในระดับงาน (Task Knowledge) ความรู้ระดับการคิด (Inference Knowledge) โดยการเลือกกระบวนการควบคุมคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินการ ข้อที่ 3 มีรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2555) วาดรูปแบบจำลองความรู้โดยโปรแกรม Microsoft Visio 2007

4. การใช้ความรู้ (Knowledge Utilization)

ผู้วิจัยนำความรู้ไปใช้ โดยพัฒนาระบบการจัดการความรู้โดยใช้ทฤษฎีองค์ความรู้สารสนเทศ (Information Based organization) สอดคล้องกับแนวคิดของ พรชิตา วิเชียรปัญญา, (2547) ซึ่งเห็นว่า องค์ประกอบหลักที่สำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้การจัดการความรู้ขององค์กรดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นเครื่องมือหลักสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้กระบวนการเรียนรู้และการจัดการความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความสำคัญต่อการจัดเก็บและค้นคืนความรู้และการเคลื่อนย้าย การกระจาย หรือการแบ่งปันความรู้ขององค์กรให้ดำเนินไปอย่างสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับ พยัค ฐิธรังค์ กล่าวใน เจษฎา นกน้อยและคณะ (2553, หน้า 52-61) การเริ่มต้นนำการจัดการความรู้มาใช้ องค์กรอาจมีการสร้างชุมชนปฏิบัติซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของพนักงานที่มีความสนใจร่วมกันเพื่อให้พนักงานรู้สึกว่ามีกลุ่มหรือทีมงานที่สนใจเรื่องเดียวกันและอยากที่จะแลกเปลี่ยนความรู้กัน

ผู้วิจัยได้พัฒนาระบบการจัดการความรู้ฯ โดยใช้ระบบบริหารจัดการเว็บไซต์ Joomla Components 1.7 เป็นเครื่องมือในการสร้าง เพื่อใช้เพื่อติดต่อประสานงานกันระหว่างหลักสูตร อดระยะทางในการสื่อสาร เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้ปฏิบัติงาน เน้นการสร้างวิธีการปฏิบัติงานที่ดีที่สุด ช่วยให้บุคลากรสามารถเข้าถึงความรู้ได้ง่ายขึ้น สะดวกขึ้น และช่วยในการจัดเก็บและการจัดการความรู้ ต่าง ๆ ของงาน สอดคล้องกับ ปรัชญากรณ์ ไชยาโส (2553) ที่ทำการศึกษาเรื่อง “การพัฒนาแบบจำลองความรู้ของหน่วยพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการจัดการความรู้ งานนโยบายและแผนและประกันคุณภาพการศึกษา สำนักงาน คณะพยาบาล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งเห็นว่าการนำกลยุทธ์ระบบและเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการสร้างระบบการพัฒนาศักยภาพอาจารย์อย่างต่อเนื่อง ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ให้ทันสมัยและมี

ประสิทธิภาพ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเชื่อมโยง เครือข่ายร่วมมือด้านวิชาการ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสร้างระบบฐานข้อมูลการประกันคุณภาพการศึกษาในการวิเคราะห์ความต้องการสารสนเทศด้านการจัดการเรียนการสอนทั้งในอนาคตและในปัจจุบัน จะประกอบด้วย ข้อมูลรายวิชา ข้อมูลเนื้อหารายวิชา ข้อมูลอาจารย์ผู้สอน ข้อมูลประเภทสื่อการสอน ข้อมูลตารางสอน ข้อมูลตารางสอบ ข้อมูลนักศึกษา โดยผู้วิจัยนำองค์ความรู้ของงานบริหารหลักสูตรทั้งหมดจำนวน 32 ความรู้ ที่ได้ผู้วิจัยได้ทำการระบุด้วยวิธีการ CommonKADS ใส่ไว้ในระบบ ซึ่งจะอยู่ในส่วนขององค์ความรู้ แสดงองค์ความรู้จากแผนภาพความรู้ Critical Task แผนภาพความรู้ Inference Level และ แผนภาพ Domain Level ของแต่ละองค์ความรู้

5.3 ข้อค้นพบ

จากการวิจัยเรื่องการจัดการความรู้งานบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรี วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี ผู้วิจัยมีข้อค้นพบคือ

1. การวิเคราะห์ปัญหาในการดำเนินงานบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรี ควรรวบรวมข้อมูลจากผลการดำเนินงานที่ผ่านมา เฉพาะกรณีที่มีการแก้ไขปัญหาได้ด้วยดี โดยนำมาเป็นแนวปฏิบัติในการทำงานไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดได้อีก
2. ในการบริหารงานของหลักสูตร ควรมีการตรวจสอบภาระงานของผู้รับผิดชอบหน้าที่ ประธาน/เลขานุการ ว่ามากเกินไปหรือไม่ ควรมีการประชุมวิชาการร่วมกันกับสำนักวิชาฯ งานบริการการศึกษาเพื่อจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอน
3. ฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์ของคณะควรกำหนดแผนการดำเนินการเพื่อพัฒนาอาจารย์ ควรมีการวางอัตรากำลัง ให้กับหลักสูตรที่ขาดอาจารย์ รวมถึงการจัดให้อาจารย์ไปศึกษาต่อควรมีการวางแผนล่วงหน้า
4. ควรทำแบบสอบถามความต้องการระบบเทคโนโลยีการสื่อสารของวิทยาลัยฯ โดยคำนึงเรื่องการเข้าถึงระบบ ความทันสมัย แล้วจัดให้มีการอบรมวิธีการใช้ระบบพร้อมมีคู่มือประกอบ รวมถึงปรับปรุงสมรรถนะของเครื่องคอมพิวเตอร์ และมีเครื่องสำรองไฟเมื่อมีการปรับปรุง โดยให้บริการอย่างทั่วถึง
5. งานธุรการและงานประชาสัมพันธ์ ควรแจ้งประกาศ ข่าวสาร กฎระเบียบ และแนวปฏิบัติที่มาจากนโยบายของวิทยาลัยฯ และมหาวิทยาลัย
6. ผู้บริหารควรให้นโยบายในการใช้ระบบสนับสนุนการดำเนินงานการจัดการความรู้ในการบริหารงานหลักสูตรทุกระดับ

5.4 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องการจัดการความรู้งานบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรี วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาระบบการจัดการความรู้

จากการวิจัยเรื่องการจัดการความรู้งานบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยพบว่าควรมีสันับสนุนการพัฒนาระบบการจัดการความรู้ โดยให้นโยบายคณะกรรมการบริหารหลักสูตรร่วมกันใช้ระบบฯ และ สันับสนุนให้แต่ละส่วนงานพัฒนาระบบการจัดการความรู้ของตนเองขึ้นมาเพื่อรวบรวมระบบไว้เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันทั้งองค์กร มีการเก็บองค์ความรู้ที่อยู่ในผู้ปฏิบัติงานทุกส่วนงาน ที่มีส่วนช่วยให้องค์กร บรรลุวิสัยทัศน์ และพันธกิจได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยเรื่องการจัดการความรู้งานบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยพบว่า องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตร มีความเกี่ยวข้องกับ

- ส่วนงานภายในวิทยาลัยฯ ด้วย อาทิ งานบริการการศึกษา
- ส่วนงานภายนอกของวิทยาลัยฯ อาทิ สำนักทะเบียนและประมวลผล สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา

การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาและเก็บข้อมูลให้กว้างขึ้น โดยศึกษาองค์ความรู้ในส่วนงานทั้งสองนี้ด้วย การพัฒนาระบบการจัดการความรู้ (KMS) ให้ดีขึ้นควรมีการสนับสนุนให้มีการใช้งานอย่างต่อเนื่อง มีการสนับสนุนให้ส่วนงานในวิทยาลัยฯ เพิ่มประสิทธิภาพโดยการสร้างระบบงานที่มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ เพื่อความรวดเร็ว ถูกต้อง มากขึ้น

3. ข้อจำกัดในการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการจัดการความรู้งานบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยพบข้อจำกัดในการทำวิจัย ดังนี้

1. การทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยที่นำเครื่องมือการบริหารจัดการความรู้แบบวิถีวิศวกรรมความรู้ และงานการบริหารงานหลักสูตรมีน้อย
2. ระยะเวลาในการทำวิจัยน้อยทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถวิเคราะห์องค์ความรู้ที่ตรวจสอบได้ทั้งหมด

3. เหตุผลที่ใช้สำนักวิชาฯ วิทยาลัยศิลปะ สื่อ และเทคโนโลยีเป็นหน่วยงานใหม่มีอายุการเปิดดำเนินการไม่ถึง 10 ปี จึงต้องหาแนวปฏิบัติที่มีลักษณะโครงสร้างที่มีการบริหารหลักสูตรตามโครงสร้างสำนักวิชาฯของคณะพยาบาลศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ เป็นการเปรียบเทียบ

4. วิทยาลัยฯ เป็นคณะใหม่ที่มีอาจารย์ใหม่ และอายุเฉลี่ยของบุคลากรยังน้อย จึงยังมีประสบการณ์ในการบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลงน้อย ขาดความระมัดระวังความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการทำงาน ควรสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้จากการทำงานให้มากขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved